

[Mimi Jakobsen]

altså nogle mennesker, der skal have et sted at bo.

Det samme gælder andelsboligformen, som for mange mennesker faktisk er, når det strammer i parcelhussektoren – og det skal guderne vide at det gør, det er vi også meget opmærksomme på – en udmærket udgang fra ejerboligen og over til noget andet. Vi mener ikke, det er nogen særlig god idé at dæmpe ned dér og at give det signal.

Hele spørgsmålet om den offentlige sektor er naturligvis dybt berørt af denne finanslov, det kommer man jo ikke uden om. Vi har i CD den holdning, sådan lidt bredt sagt, at hvad ministre kan finde ud af der kan spares på deres egne områder, i deres ministerier og styrelser, må de selv tage ansvaret for. Omvendt er det klart, at når det sker gang på gang på gang, så må man stikke nogle flere antenner ud og sige: Jamen i hvilket omfang berører det her lovgivning, i hvilket omfang berører det her f.eks. anke muligheder og ankeventetider for folk og den almindelige sagsbehandling?

Vi tror meget på effektivisering og afbureaukratisering og alt det dér. Vi vil bare advare imod, at man bliver ved med at tro, at man kan gøre det her uden at forringe serviceniveauet for menneskers vilkår, deres sagsbehandling og alle disse ting – og så må man sige, at man vil gøre det i stedet for.

Vi vil gerne markere den holdning med at sige, at de 170 mio. kr., som i sidste omgang kom ind i lønsumsafgiftreduktionen, vil vi ikke stemme for. Vi var betænkelige allerede ved det, der lå, da man skulle finde de 8 mia. kr., men vi accepterede det, da vi fik nogle uddybende notater vedrørende nogle forskellige centrale ministerområder om, hvordan sådan noget kunne foregå. Det var ikke, fordi vi var lige forlibt i alle de forslag, der kom. Det må vi jo se på efterhånden, men det sidste synes vi er for meget. Det er at dreje skruen for hårdt, for vi ønsker stadig væk en velfungerende offentlig sektor.

Så har vi naturligvis glædet os over, når det relaterer til kommunerne, hvor vi mener, man må have et andet synspunkt på det her. Vi er glade for, at det nu, så vidt vi har forstået i hvert fald, er udlagt til forhandling med kommunerne, og at det er trukket ud af denne finanslov. Vi mener, man specielt i relation til kommunerne skal være meget forsigtig med det her persona-

le. Jeg respekterer helt skatteministerens idé om det med skatteforvaltningerne og sådan noget. Det ligger der sikkert god fornuft i. Men man skal være meget målrettet, for at det her ikke kommer til at ramme alle de grupper af ansatte ude omkring, som er i direkte kontakt med og yder direkte hjælp til mennesker.

Jeg tror ikke, der er nogen i det danske samfund, der ønsker at spare på personale. Der er ikke mange mennesker, der føler, at de drysser rundt på hospitalerne, eller at hjemmehjælperne går og danderer den eller sidder og drikker kaffe hele dagen, eller hvad man nu i øvrigt kan finde af eksempler. Det er ikke på personale, folk fornemmer der skal spares. Og det er altså her, der er de store grupper.

Alle har en fåget forventning eller forestilling om, at der sidder nok nogle halvdozne bureaukrater et eller andet sted, der nusser med nogle småkolonner, som man godt kunne fjerne. Giv os eksempler på det. Så er vi med til at fjerne dem. Jeg kender ikke nogen, der vil opretholde sådan noget.

Men dér, hvor de store personalegrupper er, ikke mindst ude i kommunerne, er dér, hvor der ydes direkte service, fra person til person, til borgerne. Jeg kender ikke ret mange borgere, om overhovedet nogen, jeg kan komme i tanker om, der ønsker at fjerne den service.

Så vær meget påpasselige med, hvad der sker i kommunerne. Og glem ikke helt, at nu er der altså valgt nogle nye kommunalbestyrelsesmedlemmer derude, som skal have lov til at tage ansvaret for, hvordan deres skat skal være, og hvordan de i øvrigt ønsker at indrette sig. Det er vel ikke helt urimeligt efterhånden, med de begrænsninger, vi har lagt på kommunerne, at fremføre det synspunkt.

Så er der brugerbetalingen. Og det område er vel i hvert fald i relation til den enkelte borger mere karakteriseret ved de forslag, der ikke er her mere, end ved dem, der er her. Det er egentlig synd, at nogle af dem er pillet ud, for man kunne holde nogle vældig morsomme og gode taler om dem. Men vi har nu ikke i CD's gruppe planer om at genfremsætte nogen af ændringsforslagene.

Undervisningsministeren har nogle ændringsforslag, som vi vil stemme imod. De går ud på, at man skal opkræve penge ved ungdomsuddannelser, altså af gymnasieelever og sådan nogle, for ordbøger og lommeregner osv.